

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Psychofarmakologia dla psychologów

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Collegium Humanum Szkoła Główna Menedżerska w Warszawie
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Jednolita studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	6
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	Psychologia zdrowia
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	Podstawowy / kierunkowy/ <u>specjalnościowy</u> /obowiązkowy/ fakultatywny
Rok / Semestr:	5/10
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Wiedza z zakresu psychologii ogólnej, biologii i chemii.

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład	Ćwiczenia/ konwersatori um	Laboratori um	Warsztaty	Projekt	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne		50						2	150	6
Studia niestacjonarne		30						2	150	6

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Wykład/Ćwiczenia/Warsztat/Projekt/ laboratorium	Wykład podający (z prezentacją multimedialną) Wykład problemowy Wykład konwersatoryjny <u>Dyskusja dydaktyczna</u> <u>Ćwiczenia praktyczne pod kierunkiem</u> Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych <u>Metoda przypadków</u> Metoda sytuacyjna Metoda inscenizacji <u>Metoda projektów</u> Gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne, psychologiczne) Demonstracja/ pokaz Analiza źródeł <u>Praca w grupie</u> Debata Inne:

IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ
Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU

Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
K_W01	Ma pogłębioną wiedzę dotyczącą zdrowia psychicznego. Zna modele zdrowia oraz koncepcje wyjaśniające powstawanie zaburzeń psychicznych. Zna kryteria rozpoznawania zaburzeń psychicznych. Zna w pogłębionym stopniu uwarunkowania biologiczne, psychologiczne, społeczne i kulturowe zaburzeń psychicznych. Rozumie istotę funkcjonalności i dysfunkcjonalności, harmonii i dysharmonii, normy i patologii. Zna relacje między psychologią zdrowia, psychologią kliniczną i psychiatrią.	K_W11
K_W02	Zna w pogłębionym stopniu metody udzielania pomocy psychologicznej. Zna założenia i praktyczne zastosowanie wybranych nurtów psychoterapii, interwencji kryzysowej, psychoedukacji, poradnictwa i rewalidacji, terapii pedagogicznej. Zna psychiatryczne metody leczenia zaburzeń psychicznych. Zna w pogłębionym stopniu zasady budowania kontaktu i relacji pomagania w różnych kontekstach społecznych i rodzajach działań pomocowych i ich praktyczne zastosowanie.	K_W12
K_W03	Ma rozszerzoną wiedzę z zakresu neurobiologii człowieka. Zna relacje między aktywnością ośrodkowego układu nerwowego a funkcjonowaniem emocjonalnym, poznawczym i motorycznym człowieka. Zna metody badania funkcji układu nerwowego oraz pomiaru psychofizjologicznego.	K_W03
Umiejętności:		
K_U01	Potrafi w celu sformułowania i rozwiązania złożonych problemów o charakterze praktycznym konstruować narzędzia badawcze, w tym sprawdzić ich parametry takie jak rzetelność i trafność z zastosowaniem metod psychometrycznych i statystycznych. Potrafi ocenić wartość metod kwestionariuszowych i testów na podstawie ich parametrów psychometrycznych i przystosować do potrzeb badawczych.	K_U13
K_U02	Potrafi interpretować zachowania w kategoriach społecznych oraz wykorzystać wiedzę z różnych działów psychologii do interpretacji zjawisk społecznych i kulturowych. Potrafi proponować rozwiązania problemów praktycznych z wykorzystaniem wiedzy psychologicznej, prognozować przebieg ich rozwiązywania i przewidywać skutki planowanych działań.	K_U16
K_U04	Potrafi zaplanować strategię interwencji adekwatnie do konkretnego przypadku. Umie zastosować wybrane metody pomocy psychologicznej oraz podejmować działania w zakresie psychoedukacji i promocji zdrowia.	K_U18
Kompetencje społeczne:		
K_K01	Jest gotów do podjęcia praktyki psychologicznej zachowując się profesjonalnie, z szacunkiem do klientów, uwzględniając ich zmieniające się potrzeby, kierując się dobrem klienta oraz zasadami etyki zawodowej. Jest gotów do działania na rzecz przestrzegania zasad etyki zawodowej.	K_K01
K_K10	Ma świadomość ograniczeń jakie wiążą się z badaniami diagnostycznymi w psychologii i pedagogice oraz rozumie konieczność posiadania uprawnień do stosowania metod psychometrycznych.	K_K02
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Ćwiczenia/Konwersatorium Warsztat/Projekt/Laboratorium - właściwe wybrać	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Geneza powstania psychofarmakologii jako dyscypliny naukowej: a/ watek psychiatryczno-neurologiczny; b/watek mistyczny-rekreacyjny;	K_W01

	c/ watek fizjologiczno-farmakologiczny	K_W02 K_W03 K_U01 K_U02 K_U03 K_K01 K_K02
T2	Leki przeciwpsychotyczne	
T3	Leki stosowane w terapii choroby Parkinsona	
T4	Leki przeciwdepresyjne	
T5	Leki przeciwpadaczkowe i stabilizatory nastroju	
T6	Leki sedatywne, nasenne i przeciwłękowe	
T7	Leki prokognitywne	
T8	Środki działające pobudzająco na OUN	
T9	Problemy związane z farmakoterapią zaburzeń psychicznych: a/ interakcje lekowe; b/ aspekty prawne farmakoterapii zaburzeń psychicznych - algorytmy wdrażania leków i zasady refundacyjne	

VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny, kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej, inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się : wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Wykład	Sprawdzian pisemny	Wiedza
Ćwiczenia	Test + aktywność na zajęciach	Wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne

WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe

Zaliczenie wszystkich form zajęć przedmiotu (wykłady, ćwiczenia) na podstawie pozytywnej oceny z kolokwium, analizy przypadków, prezentacji a także aktywności merytorycznej studenta.

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

bardzo dobry (5.0) – 91 -100 %
dobry plus (4.5) – 81 -90 %
dobry (4.0) – 71 – 80 %
dostateczny plus (3.5) – 61 – 70 %
dostateczny (3.0) – 51 – 60 %
niedostateczny (2.0) – poniżej 50 %

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach dydaktycznych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	58	38
W tym 1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	50	30

1.2..Egzaminy/zaliczenia - liczba godzin	2	2
1.3..Udział w konsultacjach - liczba godzin	6	6
2. Indywidualna praca własna studenta - liczba godzin – Projekt, esej, studium przypadku, zadanie praktyczne, samodzielne przygotowanie się do zajęć, egzaminów, zaliczeń	92	112
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	6 ECTS = 150 h	6 ECTS = 150 h

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

Rybakowski J., Psychofarmakologia Kliniczna, PZWL, 2022

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Stahl S.M — Podstawy psychofarmakologii. Teoria i praktyka, Gdansk, 2009, Via Medica [tomy 1-4]

Fields R.D. — Drugi mózg. Rewolucja w nauce i medycynie, Warszawa, 2011, Prószyński i S-ka

Inne materiały dydaktyczne: